

Неспособниот

Бил еден чв'ек. Бил ж'енат. Не бил сп'особен за да је р'анит ж'ена му и ж'ена му г'истерала 'от куќа. Тој побарал во 'атлите од куќата и нашол една с'абја; је зел и 'отишол ф'ланина. Нашол ч'ешма т'амо. С'еднал покрај ч'ешмата и з'аспал. А т'аја п'ланина била з'азета од зм'еој и н'и една жива д'уша не м'ожела да п'ојде т'амо 'одними. Биле двајца зм'еој, 'имале една с'естра. С'естрава 'отишла да п'алнит в'ода. Го видела не'го, чв'екот, к'ај сп'ијет, је видела и с'абјата. На с'абјава п'ишвит: 'едно ма'не дев'етмина. Така т'аја се потп'лашила, се вр'атила к'ај бр'аќа је и им к'ажвит оту је д'ојден еден јунак к'ај ч'ешмата. После т'ије р'екле: "Одај п'олесно да го р'азбудиш и да му р'ечиш да д'ојдит к'ај нас". Ко д'ошол тој к'ај ними, го опитвет али си ж'енат. Тој им р'екол: "Не су ж'енат". "Је с'акаш с'естра ми да ти је д'ајме за ж'ена?" "Је с'акам зер!" "'Ајде, 'ерлија нека је", и му је д'але. Почнале да си сп'иет з'едно. Едно 'утру му в'елет: "Ст'ани, з'ету, з'еми је к'ожана за в'ода, д'ојнци в'ода". 'Отишол тој, је н'ап'алнил к'ожава со в'ода, а не можел да је кр'енит. Зел после да је 'откопвит ц'елата ч'ешма. К'ога 'ете је ж'ена му и му в'елит: "К'ај си, те ч'екет бр'аќа ми, не ме т' в'ода". Тој је в'елит: "Ако не ме т' в'ода, з'еми је к'ожава, од не си је, ј'а ц'ела ч'ешма ка је кр'ена". 'Ова је 'однесла в'одата и им р'екла на зме'ојте: "М'ажот ми с'акат да је д'ојнит с'ета ч'ешма". Нека не је носит, нека си д'ојт", р'екле т'ије. После неколку д'ни се п'ојавил некој ц'ар со в'ојски да се б'иет со зме'ојве. Му в'елет: "Ајде, з'ету, с'ега ка 'ојме н'а битка, од б'ери си еден к'он". Тој си вл'егол во к'ералот к'ај к'оните, нашол к'они г'олеми, зад вр'атата нашол еден м'ал к'он и него го зел. Тој кон 'одел н'апрет пред другит'е кони. И р'екле зме'ојве: "Бр'е, как'оф јунак, го п'озна и к'онов што 'ојт н'апрет". Ко кин'исале за да 'одвет, тој се н'апрај б'олен. Ж'ена му го з'еде к'онот и с'абјата и т'арнае со бр'аќаа им, а и 'облече нег'ојте р'утишта. Отидвет т'амо, п'очнал да се б'иет и п'обедвет. С'естрава је р'аниле во битката. Бр'аќава м'ислеле да н'је р'анет з'етот. После ко се св'арши биткава, т'аја п'орано д'ошла д'ома, н'агоре едно ж'елезо и кога 'идвее бр'аќа је, т'аја го ж'ижна со жел'езото м'ажа је да 'офне за да го ч'ујет бр'аќа је оту је р'анат. После д'ошле т'ије: "Ш'укур оту курт'улифме, не ма з'ијан". Почнале да си ж'ивет ср'екно з'едно.